

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3439/2025
29.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миљко Караклајић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2089/25 од 29.07.2025. године, у седници одржаној 29.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2089/25 од 29.07.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2089/25 од 29.07.2025. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 936/23 до 01.04.2025. године, ставом првим изреке, дозвољено је преиначење тужбе учињено поднеском тужиоца од 13.12.2024. године. Ставом другим изреке одбијен је приговор апсолутне ненадлежности Првог основног суда у Београду. Ставом трећим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана је тужена да тужиоцу за период од 17.03.2020. године до 17.03. 2023. године, на име неисплаћене увећане зараде, додатка на плату по основу дежурства радног времена (приправност) исплати појединачне новчане износе по месецима као у њеном садржају са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног износа до исплате. Ставом четвртим изреке обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 168.700,00 динара са затезном каматом од дана наступања извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2089/25 од 29.07.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу члана 404. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је исплата увећане плате по основу приправности, а правноснажном пресудом је утврђено да је тужбени захтев основан. О овом праву тужиоца, судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. То право му припада на основу члана 187. став 1. Закона о полицији („Службени гласник РС“, бр. 6/16 24/2018 и 87/2018), Посебног колективног уговора за полицијске службенике („Службени гласник РС“, бр. 20/15 и 70/15) и Посебног колективног уговора за полицијске службенике („Службени гласник РС“, бр. 62/19 и 62/20), а у вези одредби Правилника о приправности за рад, у конкретно утврђеној чињеничној ситуацији када је применом правила о терету доказивања из члана 231. ЗПП тужилац доказао да је у релевантном временском периоду био приправан (у стању посебног степена спремности) по усменом налогу непосредног руководиоца, а да тужена није доказала супротно (да му такав усмени налог није дат и да није био приправан). Стога у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете у висини неисплаћеног додатка на плату тужиоца (тужба ради новчаног потраживања) у овом спору поднета је 22.03.2023. године, а вредност предмета спора је 190.094,33 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужене недозвољена, у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**